

ALP ƏRDOĞAN, SULTAN ƏRDOĞAN

Nizami MURADOĞLU

**ALP ƏRDOĞAN
SULTAN ƏRDOĞAN**

Bakı - 2021

Bu əsər Azərbaycan sevdalı, Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İham Heydər oğlu Əliyevin dostu və qardaşı, Dədə Qorqud alplarından olan Cahən Lideri, Türkiyə Cümhuriyyətinin Prezidenti Rəcəb Tayyib Ərdoğana ithaf edilir

Alp Ərdoğan – Sultan Ərdoğan.
Bakı, “ ” nəşriyyatı, 2021. 122 s.

©*N.M.Məmmədov*

ALP ƏRDOĞAN, SULTAN ƏRDOĞAN

Nizami MURADOĞLU

ÖN SÖZ

Zəfər kitabları qaliblərə ithaf olunur

Atyalı.. İş odamızdan baxdığımız Ceyranbatan gölü... və martın təlatümlü boz yağmuru. “Allahummə sayyibən nəfiən”- deyərək Allahın (c.c.ə.ş.) yaratdığı möcüzəni seyr edirik.

Hələ dünyada nə qədər doğrulamamış səadətlər, fərəhlər var... eləcə də, iztirab və imtahanlar. “Dünən hökm verənin bu gün can verdiyini”, düşmənin əsarətində olan coğrafiyaların şəhidlərin qanı bahasına

Vətən olduğunu Allah bizə ibrət olaraq göstərdi. Vətənin sərhədlərdən deyil, Şəhidlərdən başladığını Uca Rəbbimiz bizlərə bir daha əyan etdi. Gecənin qaranlığını silib, gündüzün nurunu əyan etdiyi kimi.

Dövrümüzün bir çox mətləblərini anlatan bir əsər var önümüzdə. Oxuduqca oxunur. Əsərdə bir bahar tərəvəti, yay qızmarı, payız barı və hətta, bəzi məqamlarda qışın soyuq rüzgarı duyulur. Əsər həyatı ibrət olan bir Sultana, Alpa, Fatehə həsr edilib. O özü oxunan kitabdır. Kitabın qayəsi bizi 12-ci yüzilə, Nizami xəzinəsinə qaytardı:

... Sən bu torpaq dəhlizi,
bu gədiyi aşınca
Mənliyindən qurtulub,
olacaqsan pak, uca.
Sən gecəsiz, gündüzsüz
bir aləmə uçarsan,
İlahi sirlər dolu
xəzinəni açarsan.

Şeyx Nizaminin “torpaq dəhliz”, “gədiyi” dediyi dünya və dünya hərİsliyidir. Bunları yensən, hər dü-rüst işləri Allah sənə nəsib edər. Və o “gədiyi”, o “dəhlizi” keçmək niyyə-ti olanlardan biri Nizami Muradoğ-lunun qəhrəmanıdır.

N.Muradoğlu bu əsəri yazmaq-

la qalmayıb, təkcə qələm işlətməklə vəzifəsini icra etməyib. O, kitabı həsr etdiyi şəxsiyyəti oxuyub öyrənibdi. Dövrümüzün mötədil və maraqlı kitabını oxuyub müəllif. O kitabı oxumaq bütün türk-islam cəmiələrinin borcudur. Çünki o kitab çox mənalıdır. Dərviş babamız Yunis Əmrə deyir ki, “elm elm bilməkdir, elm özünü bilməkdir. Sən özünü bilməzsən, bu necə öyrənməkdir”. Deməli, insan özünü oxumalı, bilməli və elə inşa etməlidir ki, o, oxunsun. Elə Nizami Muradoğlunun bu dəyərli əsəri, əsərin qəhrəmanı və nəhayət, müəllifin özü kimi.

“Oxunmağa ən çox möhtac olan

kitab məhz insandır” deyən Hacı Bəkdaş Vəli insanın özü-özünü dərk etməsini və nəfsini bilməsini ehtiva etmişdir.

Dünyanın çox sürətlə dəyişdiyi bir vaxtda insanların da şüurunda bir dəyişmə, bir təbəddülət baş verir. Dünən bizə təlqin edilmiş “elm”, “bilgi” bu gün mənasını itirmiş halda arxivlənməkdədir. Deməli, düz olanı, bizim olanı öyrənmək lazım imiş. Yad, yabançı intonasiyalar bizi bizdən ayırmağa cəhd etdi. Bəzən buna nail də oldu. Kimin ki sağlam keçmiş var idi, bu tufanlar onu silkələsə də, çulğalasa da, kökündən ayıra bilmədi. Kimin ki əzəldən yolu

dürüst, istiqaməti bəlli idi, onları da bu təzyiqlər, təqiblər, təhdidlər məhvərindən, məcrasından çıxara bilmədi. Kimin ki mayası pozuq, damarı qarışıq idi, onlar tez dəyişən kərtələnkələ kimi özünü unutdular. Gah rus, gah fars, gah da həftəbəcər düşüncəsini cəmiyyətə sırımağa başladılar, lakin sabun köpüyü kimi tez də yox oldular. Nəfsinə, dünya malına qul olanlar şah olsalar belə, nökrər kimi yaşadılar və o babda da öldülər. Biz şahidi oluruq ki, kimlər millətin və toplumun haqqına girir, sonda rəzil olurlar. Allah öz vədinə xilaf çıxmaz: “Onlar bu dünyada da, axirətdə də rəzil olacaqlar”. Özünü

xoşbəxt görmək istəyirsənsə, çevrənə, cəmiyyətə xoş ovqat bəxş elə, gücün çatan qədərində. Aqillərimiz gözəl deyib, insan nəfsini tərbiyə etməzsə, nəfsi onu tərbiyəsiz edər. Haqqında bəhs olunan Ərdoğan ilk olaraq öz nəfsini tərbiyə etdi, Allaha təvəkkül etdi, yolunu dürüsləşdirdi. Allahın izni ilə çağı, dönəmi dəyişdi. Ateist bir dönəmdən ilahi, ruhani bir dönəmə yönəltdi camianı. Dünyanın müxtəlif coğrafiyalarına köç edən soydaşımız, insanımız Ərdoğan eşliyində anladı ki, dünyada vətəndən gözəl nemət yoxdur. Ərdoğana qədər olanlar isə vətəni tərk etməyə vadar edirdilər. İndi də

bu məmləkətləri tərk edənlər var.
Onlar erməni və yad millətlərdir.
Budur çağı dəyişmək!

Müşahidə etdiyimiz bir portret
uzun zaman düşüncələrimizə ha-
kim ola bildi. Şəkildə gənc bir oğlan
əlində çemodan yaşlı qatar bələdçi-
sinə yaxınlaşır və soruşur:” Bura-
dan yaxşı olan yerlərə biletiniz var-
mı?” Düşündük: “Buradan yaxşı”???
Bura, axı, Vətəndir. Vətəndən yaxşı
məkan olurmu?” Və o gənci o vəziy-
yətə gətirənləri görüb sormağ istə-
dik: “Sizin Vətən anlayışınız varmı?”

Sən demə Vətəni Vətən edən
sərkərdə və onu sevən oğulları imiş.

Nizami Muradoğlu bu məm-

ləkətin aydınlarından. Ziyalıdır. Yəni kütlə üçün qaranlıq olanlara aydınlıq gətirən mərifət əhlidir. Bir də var, milləti zülmətə sürükləyən, yeri ən aşağıda olmasına baxmayaraq, başa keçən, “başsız” başlar.

Yada çoxdan oxunmuş “İntellektual Yaramazlar” sərlövhəli məqalə düşdü. Karl Marksın yaxın dostu, solçu jurnalist Svinton 1880-ci illərdə “Nyu York Tayms”da yazır. “Qəzet bir yəhudi tərəfindən satın alındıqdan sonra düzənlənən toplantıda dəvətli mətbuat işçiləri onu sağlıqlarla kürsüyə çağırırlar. Svinton əlində qədəh kürsüyə qalxır və “məşhur” nitqini irad edir:

“Amerikanın yarandığı gündən indiyədək müstəqil mətbuatı olmamışdır. Və ... bunu siz də bilirsiniz. Heç biriniz düşüncələrinizi olduğu kimi yazmağa cəsarət etməmişiniz, çünki, yazsanız belə çap olunmayacağı əvvəlcədən bilmisiniz. Çünki, çalışdığım qəzet mənə düşüncələrimi olduğu kimi yazmam üçün deyil, tərsinə yazmam üçün qonaraq verir. İçimizdə də buna bənzər yaşam tərziləri vardır. Çünki, düşüncələrini olduğu kimi yazan birisi sonra küçələrdə başqa bir iş axtarmalı olacaqdır. Çalışdığım qəzetimdə düşüncələrimi apaydın yazmış olsaydım, 24 saat ərzində işimi itirmiş

olardım. Bu gün adına ziyalı deyilən yazarların işi gerçəyi demək yox, gerçəyi danmaq, yalan uydurmaq, pisləmək, azdırmaq, sərvət sahiblərinə və iqtidara yarımaqdır! Öz mənafeyinə və gündəlik çörəyinə görə məsləkini, əqidəsini, hətta yurdunu satmaq! Bunu siz də bilirsiniz, mən də. Belə olan halda müstəqil, demokratik, asılı olmayan (?) mətbuatın şərəfinə axmaqcasına və yaltaqcasına badə qaldırmaq haradan çıxdı? Bizlər, səhnənin arxasındakı zəngin, harın adamların və imperialistlərin kuklları və qullarıyıq. Bizlər ipləri çəkildikdə hərəkət edən kukllarıq. Onlar ipləri çəkir-

lər və biz də rəqs edirik. Bütünlüklə mütiyik, yaşamımız da onların əlindədir, yaşamımız belə başqalarının malıdır. Biz intellektual fahişələrək”.

Bu nitqini söylədikdən sonra kürsünü tərk etdi. Və sonralar heç kimin sponsorluğu olmadan öz hesabına “Cons Svintos paper” isimli tək vərəqli qəzet çıxarmağa davam etdi”.

Burada müqayisə nədir? 44 günlük savaşı hamının gözü qabağında baş verdi. Müharibənin tütüsü, iniltisi çəkilməmiş indidən yüz avaz çalanların şahidi oluruq. Bu savaşda Ərdoğan gercəkliyini təsvir etmək ən şərəfli işdir, necə ki Muradoğlu buna nail olmuşdur. Nizami Muradoğlu

dövrün liderinin siyasi politrasını bədii-poetik, fəlsəfi-estetik çalarlarla təsvir etməklə ədəbiyyatda yeni çağın konturlarını müəyyənləşdirir. Biz Sayın Ərdoğanı siyasi səhnədə ilk dəfə “van minute” ilə tanıdıq. Dünyanın gözünü “qaraltmış” bir İsrail var idi və onlar İordən çayının sahillərində məzlum fələstinlilərə zülm etməklə dünyaya qəddar bir mesaj verirdilər və İslamın müqəddəs məbədi – Əl-Əqsanı işğal etmək istəyirdilər. İlk dəfə bu zülmün qarşısına çıxan Ərdoğan oldu. Və yaxud BMT-nin kürsüsündən ilk dəfə “Dünya beşdən böyükdür” mesajı ilə imperalist güclərə qarşı duran da Ərdoğan

oldu. İnsanı Allaha xatir sevməyi də bir lider olaraq bizlərə o öyrətdi. Dünya insanını aşağılayıcı mənada “qara”, “neqr” adlandırdığı toplumun da əzilməsinə qarşı ilk haqq səsini çıxaran Erdoğan oldu. Bu davranış bütün insanlığa Hz. Peyğəmbərdən qalmış mənəvi mirasdır. İlk dəfə Hz. Peyğəmbərimiz qara, zənci Bilal Həbəşini minbərə qaldırdı. Və bununla Peyğəmbər əfəndimiz Allahın əmanətinə xəyanət olmaz düsturunu bəşərə açıqladı: “Bəyazın qırmızı dərilidən, qırmızı dərilinin qaradan heç bir üstünlüyü yoxdur, üstünlük yalnız təqvadadır” ayətini insanlığa bəyan etdi.

Beləliklə, Peyğəmbər əfəndimizin buyurduğu kimi Ərdoğan da hər yerdə məzlumun yanında oldu, insanlıq haqlarını savundu. Bu isə dünya patronlarının xoşuna gəlmədi. Və Ərdoğana qarşı sui-qəsdlər, dövlət çevrilişləri və digər kompolar qurmağa başladılar. Allah təvəkkül edəni öz izzəti-cəlalı ilə mühafizə edər. Allah onu da qorudu. Bundan sonra Ərdoğanın yeni haykırtıları başladı: “Allah hiylələri pozandır”! Və türk, müsəlman gəncliyinə Allah kəlamı ilə müraciət etdi: “Lə təhzən!” (Üzülmə, qorxma!) Məhz bundan sonra intellektual adlanan təbəqəyə dindarların anlada

bilmədiyini Ərdoğan anlatdı. Üzülmə... Qara buludların necə dağıldığını görmüsənmi? Qaranlıq gecələr necə aydınlaşır? Tufan, qasırğa necə sakitləşir? Belə olan halda sən də bir gün sıxıntılardan qurtulub, rahat olacaqsan... Həyatın sevincli, gələcəyin isə yaxşı olacaq...

Bütün bunlar, Ərdoğanın siyasi fəaliyyəti və mənəvi-siyasi kimliyi Nizaminin poemasında əlvan boyalar və bədii təsir vasitələri ilə cilalı, bülövlü, anlamlı şəkildə təsvir edilmişdir. Bu da öz növbəsində həqiqətlərin cəmiyyətə çatdırılmasında vacib şərtlərdən biridir. Toplumlar, cəmiyyətlər müxtəlif in-

tellekt dərəcələrinə və müxtəlif idraketmə metoduna malikdirlər. Bu olayları ünvanına, yəni insanların şüuruna çatdırmanın müxtəlif üsulları var ki, bunun da ən ümdə olanlarından biri bədii təhkiyə üsuludur. Qeyd etdiyimiz kimi, elmi, siyasi, bədii intellekt səviyyələri mövcuddur ki, hər təbəqəyə öz səviyyəsində, öz mənəvi aurasında çatdırılma mexanizmi var. Cəmiyyət arasında ən tez qavranılan metod bədii-fəlsəfi tərənüm metodudur ki, bütün təbəqələr onu tez anlayır. Necə ki, Nizami bu metodu uğurlu və dolğun formada qələmə almışdır.

Bizim türk etnokültürümüzdə

alim və çoban anlayışları var. Bizim təbirimizcə “çoban paradiqmi” də var. Bir kəndə imam gəlir. İmam cümə günü camiyə gələr və baxar ki, burada cəmi bir kişi var. O tərəf-bu tərəfə boylanar, bir şey anlamaz və həmin tək kişiyyə xitabən “Neyləməli? Xütbəni oxuyalımmı?” deyər.

Kişi cavab verər: – Mən bir çoban adamam, bu xütbədən başım çıxmaz. Amma, mənim 50 qoyunum var idi, oğrular axşam 49-nu oğurlayıblar. Bir qoyunum qalıb, onu yedizdirməli deyiləmmi?

İmam məsələni anlar və xütbəyə başlar. Bir də baxar ki, bir saatdan çoxdur danışır. Xütbəni bitirər

və yenə üzünü tutar camidə tək olan kişiyə:

– Həəə... Əmican, xütbə xoşuna gəldimi?

Kişi cavab verir:

– Mən dedim axı, çobanam, belə şeylərdən çox başım çıxmaz. Ancaq bir onu bilirəm ki, 49 qoyunun yemini 1 qoyuna yedirtsəm, o, 1 qoyun partlayıb ölür.

Bəzən çoban da məntiqiylə alimə üstələyə bilər. Onun elmi olmasa da, ənənədən gələn, bədiiyətdən gələn, ədəbiyyatdan gələn bilgisi yetərlidir. Bədii sözün gücü yenilməzdir, təsirlidir.

Rəbbim, mənə kömək ol,
Əsirgəmə mehrini.
Qarşımda cövlan etdir
Sözün min bir sehrini.

Nizami Muradoğlu poemaya bu ricətlə başlayır. O, burada Sultan Ərdoğanın və özünün niyyətini Uca Rəbbimizdən yardıma kökləyir. Nizami qəhrəmanının aurasına daxil olmağa çalışır:

Qulaq asıb qəlbimin,
Ürəyimin səsinə,
Bu dastanı yazıram
Doğma ana dilimdə;
Böyük Turan uğruna

Çarpışan bir igidin
Şanlı həyat yolundan.
O azadlıq aşiqi,
Hürrüyyət simgəsidir.
Müsəlman ümmətinin,
Haqq bağırən səsidir.

Ürəkdən gələn bu xoş niyyət
Turan və İslam dünyasının manifes-
tinə dönür. Şair, doğrudan da, Ərdo-
ğanın azadlıq, hürr aşiqi olduğunu,
ümmətin ümidi və xilaskarı rolunu
əsrarəngiz bədii boyalarla tərən-
nüm edə bilmişdir. N.Muradoğlu
Ərdoğanın siyasətini uzun illər iz-
ləmiş və poeziyasında bu cür isbatlı
qənaətləri ədəbiyyat müstəvisinə

uğurla gətirə bilmişdir:

Səhər, axşam ekrandan
İzləyirəm onu mən.
Haqq yolunda hər işi
“Bismillahla” başlayıb,
“Ya Allahla” bitirən.
İmanı inam ilə,
Birləşdirib yol açan –
Rəcəb Tayyib Ərdoğan!

Sənətkar Alp Ərdoğan – Sul-
tan Ərdoğan deyə düzgün müraciət
etdiyi gerçək şəxsiyyətin bədii ob-
razını özünəxas ustalıqla bədii ger-
cəkliyə sublimasiya edə bilmişdir.
Ərdoğan ismi dövrümüzün böyük

hərflərlə yazılan azman siyasət və dövlət adamıdır. Onun haqqında əsər yazmaq, doğrudan da, cəsarət tələb edir. Təkcə cəsarət yox, istedad, intellekt və ən başlıcası iman. Demək ki, Nizami Muradoğlunda bu kimi xüsusiyyətlər birləşmiş və nəticədə dövrün Liderini layiqincə bədii obraza çevirə bilmişdir. Şair Sultanımız Ərdoğanın uşaqlıq, gənclik və mövcud durumunun ürəyəyatımlı və sentimental spektrini ədəbiyyat hadisəsi kimi işıqlandıрмаğa nail olmuşdur.

Dünya qəribəliklərlə doludur. Hərənin öz məntiqi, öz həqiqətləri vardır. Və bir də Allahın (c.c.ə.ş.)

bizə öyrətdiyi haqlar var. Allah Rəsuli-Əkrəmi vasitəsilə haqqı batıldən ayırmağı bizə göstərdi. Ərdoğan Allahın qoyduğu sünndən əl çəkmedi, sünne ilə Allaha riayət etdi, Allah da onu izzətləndirdi. Yuxarıda qeyd etdik ki, hərənin öz məntiqi olduğu kimi, öz qəhrəmanları da olur. Ərdoğan da bizim – Türk-İslam dünyasının qəhrəmanıdır. Xalq da öz qəhrəmanını öyər və ona güvənər.

Müasir Azərbaycan bədii nəsr, poeziya və dramaturgiya məkanında özünəməxsus yerə malik Nizami Muradoğlu da Milliyeyi-Əzizin, Türk və İslam millətinin qəhrəmanına sözdən bir abidə qurub. Biz də

bu abidənin möhtəşəmliyini təqdir edir və fərəhlənirik. Allah mübarək etsin!

***Qalib SAYILOV,**
prof.doktor
Seyfəddin RZASOY,
prof.doktor*

Nizami MURADOĞLU

ALP - SULTAN ƏRDOĞAN

Dədəm Qorqud kitabını
yazdı oğuz dilində,
Oğuz dili – türk dilidi
mənim ana dilim də...
Bir alp kimi şərəf duydum,
qürrələndim bu adla,
Turanlardır könül bağım,
sevgim də, sevgilim də...

PROLOQ

Rəbbim, mənə kömək ol,
Əsirgəmə mehrini.
Qarşımda cövlan etdir
Sözün min bir sehrini.
Sən bütün kainatın,
Adil hökmdarısan.
İlahi sevgi ilə
Yaşayan insanların,
Pənahısan, yarısan.
O müqəddəs duyğunun
Qanadları altında,
Çırpındıqca ürəyim,
Göylərə yüksəlmişəm,

Sən olmusan köməyim.
İndi də şahid ol ki;
Qulaq asıb qəlbimin,
Ürəyimin səsinə,
Bu dastanı yazıram
Doğma ana dilimdə;
Böyük Turan uğruna
Çarpışan bir igidin
Şanlı həyat yolundan.
O azadlıq aşiqi,
Hürriyyət simgəsidir.
Müsəlman ümmətinin,
Haqq bağırən səsidir.
Haqqı nahaqqa verməz
Sənin ali qüdrətin.
Sən özün seçdin onu,
Bu, sənin həqiqətin.

Bu gün onun yeri var,
Qəlbimizin başında.
Gözümüzün üstündə.
Üz tutub dərgahına
And verirəm, İlahi,
Bu müdhiş gecələrin
Gündüzünün xətrinə,
Sevimli peyğəmbərin
Gül üzünün xətrinə,
Onu müzəffər eylə.
Bədniyyətəin şərinədən
Uzaq eylə, Ya Rəbbim!
Bədnəzərin gözündən
İraq eylə, Ya Rəbbim!
Ayağına dünyanın
Huysuz gedişatında
Nə daş batsın, nə tikan.

Uğurla hər işində...
Ədalət savaşı, çisi,
Hürriyyət
carçısıdır
Rəcəb Tayyib Ərdoğan!

EKRANDAN İZLƏYİRƏM

Səhər, axşam ekrandan
İzləyirəm onu mən.
Haqq yolunda hər işi
“Bismillahla” başlayıb,
“Ya Allahla” bitirən.
İmanı inam ilə,
Birləşdirib yol açan -

Rəcəb Tayyib Ərdoğan!
Milyon könüllər açır
Ona öz qucağını.
Rəbbim, mərhəmət eylə,
Söndürmə çırağını.
Yandırdığı çıraqdan
Neçə ocaq od alır.
Neçə qardaş ölkənin
Üstünə işıq salır.
O başda Qazaxıstan,
Türküstan, Özbəkistan,
Tatarıstan, Qırğızstan
Özləyir bu hünəri.
Sayır onu özünün,
Ən böyük cəngavəri.
Qorxmaz, igid sərkərdə,
Qüdrətli ulu xaqan –

Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

VƏTƏNDƏ QƏRİBLİK

Baxdım keçdiyi yola
Gördüm tufandı, qardı.
Hələ bu gün də onun,
Başında qovğa vardı.
Uşaqılıqdan öyrənib,
Zəhmətə qatlaşmağı.
Gün qovuran səhralar,
Qarlı dağlar aşmağı.
Bisikleti olmayıb,
Olmayıb rahatlığı.

Eyniylə mənim kimi
Ağır yüklər altında
Keçibdi uşaqlığı.
Rizedə fındıq yığıb,
Su satıb, simit satıb¹
Qazandığı parayla
Nə güllü paltar alıb,
Nə bəzəkli oyuncaq.
Kitab alıbdı ancaq.
Gecələri yatmayıb,
Oxuyub öyrənirdi
Fazil Qısakürəyi.
Sakaryada tənhaydı,
Qəribdi Necib Fazil,
Qəribdi Vətəninə -
İstanbulda Ərdoğan.

---

1. Məlumat vikipediyaandır

Heç unuda bilmirdi
Mehmet Akif Ersoyun
“Safahat” əsərini.
Kitablar öz yerində,
İstanbul sokakları
Həyatı öyrədirdi.
Öyrədirdi çox şeyi.
Sokaklarda acıydı
Həyat həqiqətləri.
Pəncərə işıqları
Nurlandıra bilmirdi
İstanbulu bürüyən
O kabus zülmətləri.
Yeganə təsəllisi
Oxuduğu kitablar,
İnamıydı sabaha.
Kimsəyə yoxdu ümid,

Ümid yalnız Allaha!
Namazda göz yaşını
Axıdıb gilə-gilə,
Səbr ilə çarə gəzdi
Hər dərdə, hər müşkülə...
Azad söz, azad insan
Olacaqmı görəsən?
Düşünürdü o cavan –
Rəcəb Tayyib Ərdoğan.

ƏRDOĞANIN SEVGİSİ

Biğ yeri tərleyəndə
Məhəbbət bağçasının
Açdı gülü, çiçəyi.
Bülbül fəğan eylədi,

Pərvanə oda yandı,
Amma göstərdi bizə
Sevməyi, sevilməyi.
Onun da həyatına
Gəldi sevgi, məhəbbət.
Tapmasaydı parasın
Tapılmazdı səadət.
Elektrik çarpması² ...
Sanki bir atəş saçdı,
Bir gözəlin gözləri.
Lap özünü itirdi,
Titrəyirdi dizləri.
Qızardı həyəcandan
Nələr hiss etdi o an!
Sevdi də, sevildi də...
O qız ona eş oldu,

---

2. *ifadə Ərdoğana aiddir. Vikipediya*

Bir dost, arkadaş oldu.
Bəxş elədi ömrünə
İki oğlan, iki qız.
Adı kimi Əminə
Onu qoymadı yalnız,
Bir əminlik gətirdi
Tayyibin həyatına.
Bütün cahan heyrandı
Onun təmiz adına.
Əhsən belə qadına!
Yerini Ərdoğanın
Bilir Əminə xanım.
Yastıq yoldaşı deyil,
Əzizdir öz canından
Cahan üçün doğulan –
Rəcəb Tayyib Ərdoğan.

FUTBOLDAN SİYASƏTƏ

Bir zaman gəncliyində
Futbolu çox sevirdi,
İş tapmışdı özünə.
Hər şey futbol topu tək
Görünürdü gözünə.
Hər vurduğu zərbə, qol
Sevinc gətirir ona.
Davam etsəydi əgər,
Bəlkə Pele olardı,
Bəlkə də Maradona.
Dünya görmüş babası
Dəyişdirdi yolunu,
Tamam başqa tərəfə
Yönəltdi öz oğlunu.
Allah rəhmət eyləsin

Belə müdrik babaya,
Bir ömür arxa oldu
Yurda, elə, obaya.
Siyasət meydanına
Futbol meydançasından
Adlayanda nə gördü,
Nələr duydu Ərdoğan.
Siyasət qazanında
Yandı, yandı, alışdı
O burda adlı-sanlı
Liderlərlə üzləşdi,
Rəqiblərlə yarışdı.
Gördü həyat mürəkkəb
Acılı, şirinlidi.
İnsan var dinə dayaq...
Əqidəli imanlı.
İnsan da var imansız,

Yüz məzhəbə qol qoyan
Təriqətli-dinlidi.
Gördü min bir əzabı,
Qanunsuz qanunları.
İçindən pas atırdı
Dövlətin orqanları.
Gördü haqsızlıqları :
Suçu oldu, olmadı
İşdən qovulmaq da var.
Dəmir kimi döyülüb
Qum tək ovulmaq da var.
Dəmir kimi döyüldü,
Sınmadı, əyilmədi.
Polad kimi bərkidi,
Qaya oldu, daş oldu,
Milyon-milyon insana
Həmdərd, həmsirdaş oldu.

Bir şeir oxumaqla
Düşsə də zindanlara.
Ordan bir yol açıldı
İşıqlı sabahlara.
“Refah”da əməkdaşdı,
AK partidə baş oldu.
Uzun yollar adladı,
Oldu vəkil, Başbaşkan,
Sonda Cümhurbaşkanı
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

DÜNYA BEŞDƏN BÖYÜKDÜ

Yenə qalxır kürsüyə
Təmkinlə, asta-asta.
Sağ əlini qaldırıb
Beş barmağın göstərir,
Söyləyir mahir usta:
Dünya beşdən böyükdü.
Biz də varıq dünyada,
Kim bunu qəbul etmir
Özü dünyaya yükdü.
Kainata Günəş tək
Doğulma anındayıq!
Zalımın qarşısında,
Məzlumun yanındayıq!

Cənablar, yaxşı baxın,
Çıxarın gözünüzdən
O qara eynəkləri.
Görə bilirsinizmi
Somalidə acından
Qırılan bəbəkləri?!
Suriyada, İraqda
Açıldıqca güllələr,
Ölür insan,
Axır qan.
Salıbsınız çöllərə
Dağılan yurdlarını
Tərk edən köçmənləri.
Öz elində didərgin
Ərəbi, türkmənləri.
Yaxın Şərqdə nə vaxtdı
Nə yağış yağır, nə qar...

Göydə, yerdə od saçır
Siz göndərən bombalar.
Yoldan ötən vurulur,
Evdə yatan qırılır.
Vuran siz, vurduran siz!
Qıran siz, qırdıran siz!
Ey, bəbək qatilləri!..
Əliniz qan içində,
Dərs verə bilməzsınız
Bu boyda, bu biçimdə.
Dönün, güzgüyə baxın!
Gördüyünüz özünüz...
Biz də bu həqiqətləri
Demək ilə üzgünüz...
Amma neyləmək olar?!
Həqiqət bu, doğru bu!
Vicdanını unudub

Yalan deyən oğru bu!
Əlcəzair qırğını
Mənim yadıma salır
Kərbəla müsibətin.
72 şəhidin
Haqqları çalınan tək
On minlərlə insanın
Ömrü çalındı orda.
Milyon-milyon didərgin
Həsərət qalıbdı yurda.
Varsa cəsarətiniz,
Bir az bundan danışın.
Osmanlı ünvanına
Erməninin yazdığı
O böhtandan danışın!
Yarasalar görməz ki,
Apaydın işıqları.

Amma sizə göstərər
Türkün ərən - alpları!
Bir az aralı durun
Osmanlı tokatından.
Yeri-göyü titrədən
Yel qanadlı atından.
Sizinləyəm, cənablar,
Göyün yeddi qatından
Enin torpaq üstünə.
Dünyaya sülh gətirin,
Anaların döşündə
Buza dönən bəbəklər,
Bəlkə, bir az istinə?!
Sizinləyəm, cənablar!
Elə bu saat, bu an,
Çıxardın orduları
O ölüm tarlasından.

Şərqi azad buraxın,
Qoy rahat nəfəs alsın!
Dərdi özünə qalsın,
Səri özünə qalsın.
Yeri, ərşi titrədən,
Lakin sizə çatmayan
O məzlum körpələrin
Fəryadları kəsilsin,
Yaraları sağalsın!
Unutmayın bunu da,
Kim ki susuyub qana,
Hesabat verəcəkdir
O da bir gün zamana.
İntiqamın alacaq
Yalınayaq cocuqlar.
Batan Günəş kimidir,
Yenidən doğacaqlar!

Deyir Tayyib Ərdoğan,
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

AVROPA SALONLARINDA

Salonlar uğuldayır,
Oturanlar titrəyir,
Biri qaşını dartır,
Biri ağzını əyir.
Özündən müştəbehlər
İçindən kəsilsə də,
Haqq qınından sıyrılır
Naqislər alır zərbə.
Dünyaya hökm edənlər

Haqqın önündə aciz.
“Dünyanın haqq sözünü,
Dünyaya deyənlik biz”-
Deyir millət adından,
Rəcəb Tayyib Ərdoğan!

BİR TÜRK Kİ...

Mən kibirin ardınca
Qoşmamışam, qoşmaram.
Kutsal dəyərlərimə
Dəyənlə bərişmaram.
Musa peyğəmbər haqdı.
Gördük xilaskar kimi
İsa peyğəmbəri də...

Allahın son elçisi
Əfəndimiz Məhəmməd
Səlavati-səlləm...
“Yeddi heylin sahibi
Bir türk ki, yerdə, göydə
Həp odur yol göstərən”³...
Yolunda baş qoymuşam.
Uğrunda ölə billəm.
Qoymaram ünvanına
Kimsə danışsın hədyan.
Ən ali dindi islam,
Ən kutsal kitab - Quran.
Söz açır hikmətindən
Rəcəb Tayyib Ərdoğan.

---

3. *N. Gəncəvi, Xosrov və Şirindən*

HAQQA GƏLİN

Mən anlaya bilmirəm,
Bəzi müsəlmanları,
Özləri pozur bəzən
Müqəddəs qanunları.
Versə fitrə, zəkati
Öhdəliyi, baratı –
Dünyada bir müsəlman
Ac olmaz, kasıb olmaz.
Mən sizə səslənirəm,
Ey məzlumun tikəsin
Boğazından çıxaran,
Əllərindən alanlar,
Belə də qalmaz cahan!
Sizə də qalmaz cahan!
“Haqqa gəlin”, - söyləyir
Alp Ərdoğan, Sultan Ərdoğan!

O GECƏNİN ŞİFRƏSİ

Sayın Cümhurbaşkanım!
Yaxşı xatırlayıram
O gecəni, o anı.
“Çevriliş istəyiidi”
O gecənin şifrəsi,
O fitnənin ünvanı.
Bir zaman Türkiyədə
Adnan Menderes kimi
Aydınları asanlar,
Fətullah Güləncilər,
Daha kimlər, nəçilər
Sənə tuzak qurdular.
Türkiyənin qəlbini -
Ankaranı vurdular.
Xəyanət əsdi, coşdu

Dağıldı yurd, axdı qan.
Şəhidlər körpüsündə
Neçə igid verdi can.
Bu nə idi? Bir üsyan...
Bir qiyam istəyirdi
Dəryanın o tayında
Oturanlar, duranlar.
Dünyanı qarışdırıb
Soğan kimi soyanlar.
Türkiyədə oturub
Türkiyəni içindən
Dağıtmaq istəyənlər.
Bir bayraq,
Bir dövləti
Gözü götürməyənlər,
Yurda dar ağacını
Gətirmək istəyənlər,

PKK - yla birləşib,
Adnan Menderes kimi
Səni də o ağacdən
Asmaq istəyirdilər.
Kimsə qıra bilmədi
Xalqın mətanətini.
Neçə ərən göstərdi
O gecə qeyrətini.
Ölüm saçan zirehli
Tankların, maşınların
Qarşısına çıxaraq
Fitnəkara “dur” dedi!
Zülümə “dayan” dedi!
Ölümə “dayan” dedi!
“Yaşa, Ərdoğan” dedi!
Ayağa qalxdı millət.
Dalğalandı göylərdə

Sənin posterlərinlə
Ay-ulduzlu bayrağım.
Yaşa mənim Türkiyəm!
Yaşa mənim Başkanım!
Var ol, Alpım, Sultanım!

DAĞ VÜQARLI

Ahılla ahıl kimi,
Cocuqla cocuq kimi
Söhbətləşən, dərdləşən,
Qasırğalar önündə
Qaya kimi sərtləşən,
Dağ kimi əzəmətli
Dağ kimi dimdik duran,

Dağ vüqarlı Ərdoğan!
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

AK DƏNİZDƏ KÜLƏK ƏSİR

Ak dənizdə ruzigar
Əsdikcə acı-acı.
Quzey Kıprıs yavru tək
Bir sevginin möhtacı.
Bol olsa da ruzusu,
Ağzından tikəsini
Almaq istəyən də var.
Şəhidlərin qanıyla

Qazandığı haqqını
Beynəlxalq müstəvidə
Çalmaq istəyən də var.
Siyasi dəllalların,
Bu çinli oğruların
Qarşısında poladdan
Sipər olub dayanan
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

KIPRISA SƏYAHƏT

Mən o gözəl yurdları
Gəzmişəm qarış-qarış.
Muradağa⁴, Sandallarda⁴

---

4. Rumların dağıtdığı KKTC – nin köyləri

Xanimanlar dağılmış.
Yunan ordularının
Amansız həmlələri,
Burda məhv eyləyibdi
Qundaqda körpələri.
Atlılar⁵ köyündə bir
Sağlam koma qalmayıb,
İnsanlığın adına
Necə qəbahət, ayıb...
Kimə deyək bu dərdi?
Bu işğalı, bu zülmü
Avropa görmədimi?!.
O köydə yalnız qalan
Beş cocuq, eş itirmiş
Kamil Meric⁵ adında
Bir insan ağlayırdı.

---

5. *Kamil Meric. Atlılar köyünün sakini, yazıçı*

Bir kitab da yazmışdı
Yunanların zülmündən.
Ziyarətə gələnlər
Alıb varaqlayırdı.
Bir Avropa ölkəsi
Gör nələrə əl atır.
Oyan, ey bəşəriyyət,
Bu mələksimaların
Qoynunda ilan yatır.
Çala bilər sizləri.
O dinli dinsizləri,
O əfi ilanları
Avropa görmədimi?!
İnsanın şərəfiylə
Fəl quran iblisləri,
Oynayan şeytanları
Avropa görmədimi?!

MAKRONA CAVAB

Yenə həddini aşır
Nə vaxtdı Yunanıstan.
Yenə başı fırlanır
Akdəniz havasından.
Şahə qalxır fırtına.
Dünyanın hər yerindən
Dəstək gəlir yunana.
Bir fransız gəmisi
Toplu-tüfəngli gəlir.
Makronun boğazında
Xırıldayır cır səsi,
Min cürə şər-şamata,
Bəzəkli, rəngli gəlir.
Ləkə vurmaq istəyir,
Mərd ərənlər yurduna.

Böhtan atmaq istəyir
Ər oğlu Ərdoğana.
Bu ağılsız nə bilsin,
Türkün gözəl sözü var;
“Meydan hünər meydanı,
Meydan ər meydanıdır”.
Bu meydanda o cılız,
İyrənc qulyabanıdır.
Mərd kişi olmaz ondan,
Baxıb gülür Ərdoğan!

AZƏRBAYCAN SEVDALI

Aydınlıq güzgüsüdür
Bəşərə məhəbbəti.
Simvoluna çevrilib
Mərdliyin, mətanətin.
Azərbaycan sevdalı
Turan vətəndaşdı.
Ali Baş Komandanım
İlham Heydər oğlunun
Dostudu, qardaşdı
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

EY TÜRK BALASI

Neçə il bundan öncə,
Dərdə dözüb alışıb,
Öz yaxamdan yapışıb,
Bir haykırtı yazmışdım.
Budur o şeir-andım:
Oyan içimdəki qəhrəman kişi
Bu gündən yarına buraxma işi.
Dədən Bayandır xan,
baban Koroğlu,
Sən qurddan doğuldun,
boz qurdun oğlu!

Çıx dağlar başına ula qurd kimi,
Müqəddəs nə var ki
ana yurd kimi?!

Düşmənin səfini dağıt, parçala,
Qoyma qiyamətə bu qisas qala!

Gərək gavur bilə, bilə həddini!
Qaytar öz yerinə yurd sərhəddini!
Hər qarış torpağın qeyrət qalası,
Bu Vətən sənindir, ey türk balası!

Qalx, ey mərd igidim,
qalx, hünərvərim,
Bu gün Qarabağdır
mənim səngərim.
Şuşadır, Kərkükdür ürəyim,
canım,
And yerim Türkiyəm,
Azərbaycanım!

RƏİS DÜŞÜNÜR

Mən belə düşünürkən,
Bilməmişəm rəisin
Ürəyində nə vaxtdı
Qarabağ nisgili var.
“Qarabağ şikəstəsi”
Oxunduqca o anlar
Düşünür dərin-dərin.
Xəyalından keçirib
Bu yurdun sərhədlərin
Deyir gərək bilinsin,
Nə düzdür, nə yalandır.
Qarabağ türk yurdudur,
Şuşa bizim məkandır.
Pənahəli xan qoyub
Bu yurdun ilk daşını.

Burda türklər yaşayıb.
Uzaq tarix deyil ki,
Yaddan çıxsa,
Unudaq
Rus Qacar savaşını.
Azərbaycan bölündü:
Yarı o tayda qaldı,
Yarı bu tayda qaldı.
O savaşın sonrası
Ruslar bura köçürdü
Hayların toplumunu.
Qarabağda türklərin
Bir üzü gülümsədi,
Bir üzü vayda qaldı.
Necə unudaq bunu?!
Erməni daşnakları
Birləşmiş qüvvələrlə

Divan tutdu türklərə.
Qətl etdilər silahsız,
Günahsız insanları.
Yerdə qalmaz axan qan,
Bu qisası yaxında
Alacaq Azərbaycan! -
Düşünürdü başkanı –
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

O SAHİLDƏ – BU SAHİLDƏ

Azərbaycan nə vaxtdı
Ədalət sorağında,
Haqqın savaşındadır.

Qədim dövlət gəzənlər
Bunu yaxşı bilməli;
Türkün dövlətçiliyi
Türkün öz yaşındadı.
Kimsə həddi aşmasın,
Qırmızı cizgi vardır,
Keçməyə çalışmasın.
Atamın oğlu olsa,
Baxmaram göz yaşına.
Onu qurban edərəm
O kutsal torpaqların
Çınqılına, daşına.
Azərbaycan Turanın
Gözünün işığıdır.
Bakı onun paytaxtı,
Təbriz yaraşığıdır!
Düşsələr də aralı,

Bir ürəkdir yaralı...
İki qardaş ağlayır
O sahildə, bu sahildə.
Dərd çələngi bağlayır
O sahil də, bu sahil də.
Yüz illərdir Xan Araz
Qəm axıdıb, dərd daşdı.
Burda Murov, Şah dağı var,
Savalanın dərddəşdi.
Dağ olanda nə olar?!
Dağların da dərdi var,
Dərdləşənmir!
Qayaları sərt olsa da,
Sərt üzlərlə sərtləşənmir!
Sən dərdə bax, dağ olasan –
Dağlar boyda dağın ola.
Qucağında bəslədiyin

Düşmən ola, yağı ola...
Nə söylərsən, mərə gavur?!
Düşəcəksən girə, gavur!
Sən həddini bilməlisən!
Sərhəddini bilməlisən!
Qarabağ mirvari tək
Qardaş Azərbaycanın
Köksündə parıldayır.
Cahana şəfəq yayır.
Ruhu nigaran gəzən
Vaqif, Zakir, Natəvan,
Qurtulacaqdı dardan,
Düşünürdü başkanı,
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

ZƏFƏR YÜRÜŞÜ

Mən necə sevinməyim
Unudub dərd-sərimi?!
Ürəyim dağa dönür
Gördükcə hünərini.
Bu gün bütün Türkiyə
Qalibiyyət yolunda,
Zəfər yürüşündədir.
Ay-yıldızlı sancaqlar,
Al-əlvan gül-çiçəklər
Bəzəyib Ankaranı.
Mərd ərənlər dayanıb
Ehtiramla, ədəblə,
Sayğı duruşundadır.
Gəlir Cümhurbaşkanı.
Hər insanın üzündə

Səadət çiçəkləyir.
Daha böyük uğurlar
Sahibini bəkləyir.
Zaman dartır irəli,
Keçmiş keçmişdə qaldı.
Birdir sözü, əməli –
Qarşıda Böyük Turan!
Bu birliyin təməlin
Bu gün quran, yaradan –
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

GÖZLƏRİN AYDIN, ŞUŞA

8 kasım
2020 – ci il.
Doğma Bakı şəhəri
Şəhidlər xiyabanı.
Quzey Azərbaycanın
Ali Baş Komandanı
İlham Heydər oğlunun
Səsi ucalır göyə,
Çatır Günəşə, Aya.
Müzəffər ordumuzun
Şuşa qələbəsini
Elan edir dünyaya.
Qazilər xatırlanır,
Şəhidlərə min rəhmət!
Vətən zəfər qazanır,

Şəhidlər əbədiyyət.
Türklüyün tarixində
Qalibiyyət bayramı.
Dünya unuda bilməz
Bu tarixi, bu anı.
Şəhidlərin qanı ilə
Suvarılan torpağı.
Ucalır Qarabağda
Azərbaycan bayrağı!
Göz yaşları içində
Təbrik də, alqış da var,
Sevinc, kədər qoşadır,
Bu son bahar günündə.
Səslənir Ankaradan:
“Mutlu olsun Şuşamız,
Kutlu olsun bu bayram”.
Sevincimə sevinib,

Xalqımın dar günündə
Hayan olan, yar olan
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

GÖZLƏRİN AYDIN, ANA

İstanbulda bir məkan –
Məkanın cənnət olsun.
İgid doğan, ər doğan,
Müqəddəs ruhlu ana!
Gözlərin aydın olsun
Bir oğul doğmusan ki,
Ər sultandır Turana!
Üzündə ay işığı,

Gözlərindən nur yağan
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

İKİ QARDAŞ YAN-YANA

Bakı – zəfər meydanı...
Toplanıb bu meydana
Bu mübarək zəfərin
Qazisi, qəhrəmanı.
Məhmətciklər, ərənlər.
Gavura dəst-xəttini,
Yerini göstərənlər.
Cənab İlham Əliyev
Dəvət edir kürsüyə

Alp Sultan Ərdoğanı.
Yenə durur yan-yana
İki qardaş ölkənin
İki cümhurbaşkanı.
Bəzən çox görübdülər
Bu sevgini, ülfəti.
Yüz il ayrı salıblar
Qardaşı qardaşından.
Şərab çəkib içiblər
Türklərin göz yaşından.
Biz soyuqdan donanda
Özgələri isidib
Odumuz, ocağımız.
Əcnəbiyə, gavura
İsti yuva olubdu
Qoynumuz, qucağımız.
Daha bəsdə əl çəkin,

Əl çəkin yaxamızdan!
Tərk edin bu elləri,
Rədd olun yurdumuzdan.
Bu duyğuyla döyünür
İki ürək, iki can.
Türkiyə - Azərbaycan!

XƏZƏRİN SAHİLİNDƏ

Ay-ulduzlu bayraqlar
Sütləyibdir şəhəri.
Gülzarlığa bənzəyir
Son baharın səhəri.
İşğaldan azad olub
Doğma vətən torpağı.

Xəzərin sahilində
Salamlayır dalğalar
Bu möhtəşəm novrağı.
Gülümsəyir təbiət;
Sahildə Xan çinarlar,
Dənizdə mavi yosun,
Sevinib gülür hamı.
Seyr eləyir səmadan
Türkün dahi şairi
Hüseyn Cavidin ruhu
Bu böyük izdihamı.
Ustad, ruhun şad olsun.
İllərlə gözlədiyin
İki qardaş, iki ər
Bir müqəddəs amalla
Əl verib birləşirlər.
And içərək Qurana,

Yol başladır Turana
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

EKRANLARDA BAKIDIR

Bu gün Bakı dayanıb
Dünyanın diqqətində.
Ekranlarda görünür
Şanlı türk ordusunun
Gücü də, qüdrəti də.
Bu Zəfər bayramında
“Şəhidlərin sərdarı”⁶
Mübarizin yeri var.
Poladın, Xudayarın

---

6. ifadə R.T.Ərdoğanə aiddir

Və Çingizin yeri var.
Bu torpağın uğruna
Döyüşüb candan keçən,
Ərdəmli şəhidlərin,
Əzadan, qandan keçən,
Mərd, məğrur qazilərin -
Hər birinin yeri var.
Qəhrəman şəhidlərim
Məzara, yerə sığmaz.
Əbədi sakinidir
Ürəklərin, göylərin.
Bu gün Zəfər bayramı -
Göy üzünə duadı
Ruhuna Şəhidlərin.

ZƏFƏR BAYRAMI

Bu gün Zəfər bayramı,
Qalibiyyət yürüşü.
Xatırlayıb keçmiş
İbrət aldım o gündən
Bu günə gəlmək üçün.
Keçir kürsü önündən
Dəstə-dəstə ərənlər.
PUA – ların, İHA – ların
Önündədir “Bayraktar” .
Keçir kürsü önündən
Bu kiçik maşınların
Qüdrətini savaşa
Dünyaya göstərənlər.
Öz alovlu nitqində
Ali Baş Komandanım

Təbrik edir ürəkdən
Alp Sultan Ərdoğanı:
- Qoy göylər şahid olsun
Dostluğa, qardaşlığa.
Elimin adətidir
Qardaşın şad günündə
Başına qardaş yığa,
Qardaş gələ görüşə...
Bu gün qardaşım gəlib,
Sevincimin həddi yox,
Bu, elə duyğudur ki,
Önü yox, sər həddi yox.
Hər sözü can məlhəmi,
Nidası göydən gələn,
Böyük dövlət adamı
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

TƏBRİKLƏR GƏLİR

Təbriklər axıb gəlir.
Pakistan, Əfqanıstan,
Ukrayna, Bolqarıstan,
Gürcüstan, Qazağıstan,
Türkiyə, türk dünyası
Salamlayır bu işi.
Azərbaycan oğlunun
Zəfər dolu yürüşü,
Qalibiyyət anını,
Qələbə bayramını!

AY LAÇIN...

Keçir kürsü önünə
Rəcəb Tayyib Ərdoğan.
Danışır haqq işindən,
Qarabağ savaşından.
Xatırlayır Şuşanı,
O müqəddəs guşəni.
Qubadlı, Kəlbəcəri,
Müqəddəsdir, əzizdir
Bu torpağın hər yeri.
Danışır Qarabağın
Baş tacından,
Laçından :
Arazı ayırdılar,
Lil ilə doyurdular,
Mən səndən ayrılmazdım,

Zor ilə ayırdılar.
Ay Laçın, can Laçın,
Mən sənə qurban, Laçın!..
Xoşuna gəlməsə də
Bəzi siyasilərin,
Bu türkü həsrətidir
Məcnun ilə Leylanın,
Laçını Leyla kimi
Sevən igid kəslərin.
Ər oğlu ər oxudu,
Ərdoğan oxudu.
İndi İran oxuyur,
Azərbaycan oxuyur,
Bütün Turan oxuyur:
Ay Laçın, can Laçın,
Mən sənə qurban, Laçın!..

ARAZ, ARAZ, XAN ARAZ

Burda düşür yadıma
Cənub dərdim, həsrətim.
Ey qandallı qollarım,
Yaralı məhəbbətim.
Mən Araz sahilində
Doğulsam da, işə bax,
Suyundan bircə qurtum
İçə bilmirdim ancaq.
Bürümüşdü qəlbləri
Həyəcan, şübhə, qorxu.
Heç Arazdan cənuba
Baxa bilmirdi çoxu.
Sərhəd dirəklərinin
Tikanlı məftilləri
Gözlərimə batırdı.

Hər kolun kölgəsində
Sarı ilan yatırdı.
Bu necə Vətən idi?!
Dustaq idim Vətəndə.
Yurd ünvanlı duyğular
Sanki bitmişdi təndə.
Yad idi baxışları
Yadelli əsgərlərin.
Dilim can çəkişirdi
Dilinin pəncəsində
Yaddilli əsgərlərin.
Mən həsrətlə Araza
Uzaqlardım baxırdım.
O həsrətin oduyla
Ürəyimi yaxırdım.
Ahımdam doğulurdu
Qəm xurcunu – bayatı.

Bu necə tale idi?!
Dərd eviydi həyatı:
Araz, Araz, Xan Araz!
Can sənə qurban, Araz.
Paralayıb yurdumu,
Axıdırsan qan, Araz!

AZƏRBAYCAN

Ey Araz boyunca bölünən Vətən,
Bölünə-bölünə kəçilən Vətən.
Sənin bölünməyin mənim günahım,
Özümün özümə xəyanətimdir.
Tökülən göz yaşım, çəkilən ahım,
Hissimdir, dərdimdir, qəbahətimdir.

Xəcalət çəkirəm cəhalətimdən,
Nədən məğlub oldum, aşağılandım?!
Nədən xan babalar anlaşınmadı,
Gülüstan kəndində pozdular andı.

Sənli də, sənsiz də ölürəm, Vətən!
O taya həsrətəm şirin pay kimi.
Bu tayda dərd çəkdim ögeylər kimi,
Yadların ayağı altına atdın,
Məndən uzaq oldun bu göylər kimi.

Bakının qoynuna sığınan Vətən,
Yadları bəslədin yağınan, Vətən...
Yadlar bu diyarda sahibə döndü –
Sahiblər qəribə, bu halın nədir?
Bir milyon didərgin çöldə, çadırda.
Kəndlərin, yurdların əsirlikdədir,
Çalıb oynayırısan, cəlalın nədir?

Vətənin adını daşıyan Vətən,
Bir az ruhumuzda yaşayan Vətən.
Bir az içimizdə yaşayan Vətən,
Səndən uzaqlarda, önündə zindan,
Ramilin əlində balta oynadı.
Bakının, Təbrizin düz ortasında
Əcnəbi əlində xalta oynadır.

Bölünə-bölünə kəçilən Vətən,
Özgəyə don kimi bəçilən Vətən.
Oğurlanan Vətən, ey itən Vətən.
Özgə atlasında tez bitən Vətən!
Ey iki paytaxtlı Vətənim mənim,
İkili olmağın qəmimdi mənim,
İkili olmağın dərdimdi mənim.

Ey Araz boyunca bölünən, Vətən,
Bölünə-bölünə kiçilən, Vətən.
Kiçilə-kiçilə satılan Vətən,
Yadlar tapdağına qatılan Vətən!

Gedib, Göyçəm gedib, Rəvanım gedib,
Gedib, Dərbənd kimi məkanım gedib.
Niyə od tutmursan ahım, hardasan?
Ərənim, Sultanım, Şahım, hardasan?!
Elə bil yatmışam yuxum kimi gəl!
Qılınclı, qalxanlı ruhum kimi gəl!
Yolunu qürbətdə yurdlar gözləyir,
Döyüşə təşnə boz qurdlar gözləyir.
İki Azərbaycan – iki can Vətən,
Ürəyi yaralı, köksü qan Vətən,
Yolunu gözləyir yarımcan Vətən,
Gəl, mənim Sultanım,
Alp ərənim, gəl!

TANRIM, MƏNƏ DOST GÖNDƏR

Mən Tanrıma üz tutub
Yalvarırdım bir zaman.
Göndər bizə bir igid,
Göndər bizə qəhrəman.
Göndər Həzrət Əlini.
Göndər Qoç Koroğlunu,
7777 dəlini!
Türkə bir igid gərək,
Türkə bir alp gərəkmiş.
Şükür Yaradanıma
Onu da göndəribmiş.
Mən onun simasında
Böyük Meteni gördüm.

İlğımların içindən
Boy verirdi Atilla –
Türkün atı kişnəyən
Yerə yetəni gördüm.
Gördüm Xanlar xanını,
Gördüm Bayandır xanı.
Gördüm Böyük Sultanı -
Qanuni Süleymanı!
Nadir şah kimi igid
Cəngavər qəhrəmanı!
Xalqları düşdükləri
Bataqlıqdan qurtaran.
Azadlığı vəd deyil,
Hava kimi, su kimi
Ölkələrə gətirən,
Bir Alp Arslanı gördüm.
Millətimin qüruru,

Ürəyimin səsidir!
Fəth etdiyi məkanlar
Könüllər ölkəsidir.
Qaralmış ocaqları
Yenidən odlandıran.
Hər addımda Türklüyə
Şərəf-şan qazandıran –
Rəcəb Tayyib Ərdoğan!
Damarlarında axan
Ulu türkün qanıdır,
Əzəmətli, yenilməz
Millət qəhrəmanıdır,
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

MƏN BİR TÜRKƏM

Mən bir türkəm,
Bir Osmanlı torunu.
Alnım, üzüm açıqdı,
Yoxdu ayrı yorumu.
Mən bir türkəm,
Şərəf duydum bu adla,
İnsan gəzər cüt ayaqla,
Qartal qoşa qanadla
Uçar gedər ənginlərə,
Mən də bu gün
Göylərə yüksəlmişəm.
Bir yanımda Azərbaycan,
Bir yanımda Türkiyəm.
Bir yanımda Qazaxıstan,
Bir yanımda Özbəkistan.

Bir yanımda Türkmənistan,
Bir yanımda Qırğızıstan!
Kıprıs, Kərkük,
Oğuz, qırçaq,
Dörd yanım türk.
Bir yanımda Bakı, Daşkənd,
Bir yanımda Anadolu.
Könlüm dolu,
İçim dolu,
Əlim dolu.
Ulularım göstərdiyi,
Babalarım açan yolu-
Mən gedirəm addım-addım,
Bir kimsənin dar günündə
Xoş günümü axtarmadım.
Mən bir türkəm!
Siz kimsiniz?

Sarı iblis-şeytanların
Yan cibində gizlənənlər!
Yalan adlı dəyirməndə
Türkə böhtan üyüdənlər.
Amal saxta, sifət saxta.
Bir budaqda otursa da,
Əli gəzir min budaqda.
“Əsliniz nə?
Soyunuz nə,
Kökünüz nə?!”
Mən bir türkəm,
Sələflərim uludur.
Atılladır, Mətədir,
Dədə Qorqud, Koroğludur.
Getdiyim yol Haqq yoludur,
Alp-Ərənlər yoludur!

EPİLOQ

Bir Turan dünyası var
İstanbuldu baş kəndi.
Peyğəmbər əfəndimiz
Söyləmişdi bir zaman
İstanbulu fəth edən
Nə gözəl bir fatehdi,
Necə gözəl komutan.
Anıriq rəhmət ilə
Fatih Sultan Mehmeti
İstanbulu fəth edib
Gətirdi bu yerlərə
Əbədi səadəti.
Adını eşidincə

Çox tiranlar titrədi,
Dövlətlər silkələndi.
O möhtərəm şəxslərin
İşin davam etdirən
İstanbulu yenidən
Dünyaya tanıtdıran
Rəcəb Tayyib Ərdoğan.
Ona çamur atsa da,
Əski zehniyyətlilər,
Demokrasi adından
Danışan niyyətlilər.
Çamurla tutmaq olmaz

Günəşin işığını.
Şərlə susdurmaq olmaz
Həqiqət aşiqini.
O Turan dünyasının

Ən böyük sərkərdəsi,
Sultanlar sultanıdı,
Xaqanlar xaqanıdı.
Cahanda öz yeri var
Sözünün arxasında
Vədinə sadıq insan.
Min il bundan sonra da
Yaşayacaqdır adı.
Türkün böyük övladı,
Ürəkləri fəth edən
Necə gözəl komutan...
Bir cahan lideridir
Rəcəb Tayyib Ərdoğan!
Alp Ərdoğan,
Sultan Ərdoğan!

20.10.2020 - 28.01.2021

SON SÖZ

Mənim atam Murad Oruc oğlu 1904 – cü ildə Naxçıvan Muxtar Respublikasının Ordubad rayonunun bu gün Azərbaycan Respublikasının xəritəsindən silinmiş, doğulduğum Əylis kəndindən yuxarıda Köçeli dağının ətəklərində yerləşən Nuhgədiyi köyündə anadan olubdur. 1918 – ci ildə Qaragen Nijdenin quldur dəstələri tərəfindən Nuhgədiyi kəndi yandırılıb məhv edilmiş, yüzlərlə əlsiz-ayaqsız qocalar, qarılar, cocuqlar süngüdən keçirilmiş, 70 – dən çox qadın, qız Ul

deyilən yüksəklikdən süngülənərək dərəyə atılmışdır. Kənddə bir dənə də olsun salamat ev qalmamış, o cümlədən məscid də dağıdılıb tarimar edilmişdir. Babam Oruc Niftəli oğlu məsciddə namaz üstə qətlə yetirilmişdir. Bu hadisə həmin ilin iyun ayında arpa biçini zamanı baş vermişdir⁷.

Nənəm Nübar Əsgərağa qızı övladları – İman, Murad, Telli ilə qardaşı Nəzərin yanında yaylaqda olduqlarına görə bu qırğından qurtula bilmişlər. Nənəm bundan sonra Nuhgədiyi kəndinə qayıda bilmə-

---

7. *bu hadisələr haqqında Türkiyədə çap olunmuş "Kanlı taş" romanımda geniş məlumat veriləlidir.*

miş, qardaşı Nəzər ilə birlikdə gəlib Əylisə yerləşiblər. Atam və qardaşı İman yetkinlik yaşına çatmasalar da, Əylisdə muzzurluq edərək yaşamağa başlayıblar. 1919 – cu ildə haylar Əylisi də dağıdırlar, lakin bu dəfə özləri məğlubiyyətə uğrayırlar. 1918 – ci ilin oktyabr ayında Naxçıvanın qurtuluşunda xüsusi rol oynamış Osmanlı dövlətinin 11 – ci kolordusu Kazım Karabəkir paşanın rəhbərliyi altında geri qayıtsa da, Naxçıvanda 400 - ə qədər əsgər və zabit saxlanılır. Bu əsgər və zabitlər yerli gənclərə savaşı təlimləri keçir, müdafiə istehkamları qurulmasında əməli köməklik göstərir-

lər. Belə zabitlərdən biri olan Ədif bəyin rəhbərliyi altında Ordubadda özünü müdafiə dəstələri yaradılmış, rayonun qorunmasında bu könüllü müdafiə dəstələri həlledici rol oynamışdır.

1920 – ci ildə xarici qüvvələrin təzyiqi və vastəçiliyi ilə Naxçıvanın müqəddəratı masaya çıxarılır. Haylar əcnəbi havadarlarının köməyi ilə Naxçıvanı Ermənistanın tərkibinə qatmağa çalışırlar. Bu zaman Osmanlı dövlətinin özünün də vəziyyəti siyasi cəhətdən ağır olmasına baxmayaraq Naxçıvanın xilasını üçün çox böyük işlər görür. Hətta Naxçıvanın Türkiyənin tərkibinə

qatılması da təklif olunur. Türkiyə Şərq Cəbhəsi Baş komandanlığının siyasi nümayəndəsi – Türk Qırmızı dəstəsinin komandiri Veysəl bəy idi. Veysəl bəy Gümrü müqaviləsinə əsaslanaraq Naxçıvanın Şərurdan Ordubadadək olan ərazilərində Fövqaladə Komissarlığın yaradılmasına dair Türkiyə hökuməti adından əmr vermişdi. Özü də həmin komissarlığa başçılıq edirdi. Lakin Behbud bəy Şaxtaxtinskiyin Naxçıvan şəhərində, Şərur və Ordubad rayonlarında təşkil edib keçirdiyi mitinqlər zamanı əhalinin çox hissəsi Azərbaycanın himayəsində qalmaqla Naxçıvanda müstəqil sovet

sosialist respublikası yaradılmasına tərəfdar çıxır.

Atamın dediyinə görə, o mitinqlərdə iştirak edən el ağsaqqalları bildirirdilər ki, əhalinin bu cür qərarından sonra Türkiyə dövlətinin nümayəndəsi göz yaşlarını saxlaya bilmədi. Amma yenə də Türkiyə Naxçıvanın gələcək taleyini düşünərək tarixi Qars və Moskva müqavilələrinin bağlanmasına nail olur. Atam bunları danışanda mən özüm də cocuq yaşlarındaydım. Həyatı tam mənası ilə anlamasam da, atamın gözlərinin yaşla dolduğunu görürdüm. Onun necə həsrətlə, nigarançılıqla Osmanlıdan danışdı-

ğını dəfələrlə müşahidə etmişdim,
hərdən də qəmli-qəmli oxuyardı:

Dərdim vardı, bilən yox,

Göz yaşımı silən yox.

Çağırırım hayıma

Osmanlıdan gələn yox!

Uşaqkən Osmanlılar haqqında eşitdiyim cəngavərlik nağılları qəlbimdə böyük bir sevgi yaratmışdı. Mən də atam kimi Osmanlıları görəcəyim günlərin eşqi ilə yaşayırdım. Atam 1971 – ci ildə vəfat elədi, uşaqkən qarşılaşdığı Osmanlıların yenidən Naxçıvana gəldiyini görməsə də, Naxçıvanın 90 – cı illərdən blokadaya salındığının, yenidən erməni təcavüzünə məruz qaldığının,

Qarabağın işğalının da şahidi olmadı. Amma mən 90 – cı illərdə nəinki Naxçıvanın ağır duruma düşdüyünü gördüm, həm də Naxçıvanın xilas yolunda Ümummilli Lider Heydər Əliyevin apardığı mübarizədə onun yardımçılarından biri olaraq Ordubad rayon İcra Hakimiyyətinin başçısı kimi fəaliyyət göstərdim. Həmin dövrdə Türkiyə Cümhuriyyətinin qardaşlıq köməyini heç vaxt unuda bilmərəm. Bu gün də Naxçıvanın taleyi bilavasitə Türkiyənin qayğısı ilə əhatə olunubdur.

Bir həqiqət də var ki, Azərbaycan ikinci dəfə müstəqillik qazandıqdan sonra ona qarşı olan qüvvələ-

rin dəstəyi ilə Ermənistan Qarabağ bölgəsini tamamilə işğal edib, bir milyondan artıq soydaşımızı qaçqına çevirdi. Otuz il davam edən bu işğal faktına ötən ilin 27 sentyabrında başlayan və 44 gün davam edən Vətən savaşında son qoyuldu. Ali Baş Komandan İlham Heydər oğlu Əliyevin rəhbərliyi və təşkilatçılığı ilə aparılan bu savaşda Türkiyə Cümhuriyyətinin Prezidenti sayın Rəcəb Tayyib Ərdoğan daim Azərbaycanın yanında oldu və bunu dəfələrlə mavi ekrandan dünyaya bəyan elədi. Bu, tarixdə görünməmiş, misli-bərabəri olmayan bir hünər, cəsarət tərzidir! Bu, elə bir qəhrəmanlıqdır ki, das-

tanlara sığmaz! Bu, elə igidlikdir ki,
bunu yalnız Alp-Ərənlər yapa bilər!
Bu hünəri bütün dünya türkləri
alqışladı.

Alqış hünərinə, sayın Başkanım!
Min hünər dastanı
Yazsam adına,
Su səpilə bilərmi
Ürəyimin oduna?!

Dante kimi qəlbimi
Məşələ döndərirəm.
Dədəm Qorquddan qalan
O sevgini, atəşi
Bir gül çələngi kimi
Mən sizə göndərirəm!

Rəcəb Tayyib Ərdoğanı Azər-

baycanda hamı sevir.

Mən özümü sayın Rəcəb Tayyib Ərdoğanın qarşısında borclu bilirəm. Uca Allahıma mənə bəxş etdiyi ülvi hisslərimi sayın Ərdoğana ifadə etməyə imkan yaratdığına görə həmd olsun.

Salam olsun sənə Böyük Yaradan!

Salam olsun sənə Alp – Sultan!

Salam olsun sənə Ərdoğan!

Salam olsun sənə Vətənim Turan!

12.05.2021

MÜNDƏRİCAT

ÖN SÖZ

Zəfər kitabları qaliblərə ithaf olunur (prof.dok. Qalib Sayılov, prof.dok. Seyfəddin Rzasoy).....	5
ALP – SULTAN ƏRDOĞAN	31
PROLOQ.....	32
EKRANDAN İZLƏYİRƏM	35
VƏTƏNDƏ QƏRİBLİK.....	37
ƏRDOĞANIN SEVGİSİ.....	40
FUTBOLDAN SİYASƏTƏ.....	43
DÜNYA BEŞDƏN BÖYÜKDÜ	47
AVROPA SALONLARINDA.....	53
BİR TÜRK Kİ.....	54
HAQQA GƏLİN	56
O GECƏNİN ŞİFRƏSİ.....	57

DAĞ VÜQARLI	60
AK DƏNİZDƏ KÜLƏK ƏSİR.....	61
KIPRISA SƏYAHƏT.....	62
MAKRONA CAVAB.....	65
AZƏRBAYCAN SEVDALI.....	67
EY TÜRK BALASI	68
RƏİS DÜŞÜNÜR.....	70
O SAHİLDƏ – BU SAHİLDƏ.....	72
ZƏFƏR YÜRÜŞÜ	76
GÖZLƏRİN AYDIN, ŞUŞA	78
GÖZLƏRİN AYDIN, ANA	80
İKİ QARDAŞ YAN-YANA	81
XƏZƏRİN SAHİLİNDƏ.....	83
EKRANLARDA BAKIDIR.....	85
ZƏFƏR BAYRAMI.....	87
TƏBRİKLƏR GƏLİR.....	89
AY LAÇIN.....	90

ARAZ, ARAZ, XAN ARAZ	92
AZƏRBAYCAN	95
TANRIM, MƏNƏ DOST GÖNDƏR.....	99
MƏN BİR TÜRKMƏM	102
EPİLOQ	105
SON SÖZ	108

Nizami MURADOĞLU

Redaktor: Məleykə Məmmədova

Dizayner: Ədilov Sahib Rafiq oğlu

Nizami MURADOĞLU

**ALP ƏRDOĞAN,
SULTAN ƏRDOĞAN**

Bakı - 2021

*Yığılmağa verilmişdir 05.05.2021.
Çapa imzalanmışdır 16.05.2021.
Formatı 60x84 1/16. Həcmi 4.0 ç. v.
Sayı 100.*